

Nejvyšší správní soud nerozumí argumentaci jihlavského stavebního úřadu u galvanovny v Rantířově

m.obcasnik.eu/nejvyssi-spravni-soud-nerozumi-argumentaci-jihlavskeho-stavebniho-uradu-u-galvanovny-v-rantirove

14. srpna 2023

Už po poněkolkáté Nejvyšší správní soud rozhodoval o osudu automatické linky (galvanovny) v Rantířově. Obec Rantířov chtěla, aby Magistrát města Jihlavy zahájil řízení o odstranění stavby automatické linky. V roce 2021 proto podala ke Krajskému soudu v Brně zásahovou žalobu, kterou se domáhala zahájení řízení o odstranění stavby.

Nejvyšší správní soud potvrdil závěry krajského soudu ohledně povahy automatické linky jako součásti stavebních úprav. Současně shledal, že stavební úřad jihlavského magistrátu automatickou linku do původního řízení nezahrnul. Obec Rantířov se tedy po právu domáhala zahájení řízení o odstranění stavby.

Společnost M – KOVO s. r. o. se od roku 2014 snaží provozovat automatickou linku alkalického zinkování a černění (galvanovnu) ve svém areálu v Rantířově. Ve výrobní hale na pozemku p. č. st. 117 v Rantířově provedla stavební úpravy a nainstalovala tam zmíněnou linku. V roce 2016 získala od Magistrátu města Jihlavy stavebního úřadu (magistrát byl v řízení před krajským soudem žalovaným, nyní v řízení před NSS vystupuje jako stěžovatel), dodatečné povolení stavby pro stavbu souhrnně pojmenovanou „Automatická linka alkalického zinkování a černění a zneškodňovací stanice odpadních vod“. Jedním ze stavebních objektů v rámci této stavby (SO.01) byla i „změna stavby stávajícího objektu na pozemku parc. č. st. 117 v kat. území Rantířov, spočívající ve vnitřních stavebních úpravách, za účelem umístění technologie automatické linky“. Krajský soud však dodatečné povolení stavby rozsudkem ze dne 12. 10. 2017 zrušil.

Dodatečné povolení totiž bylo v rozporu s územním plánem obce Rantířov, který v dané lokalitě připouštěl jen drobnou výrobu. Zavedení galvanovny ale tyto meze překračovalo rozhodnutí krajského soudu pak potvrdil rozsudek Nejvyššího správního soudu. Žádné jiné povolení ke stavbě, resp. stavebním úpravám, na pozemku p. č. st. 117 v Rantířově, kde se nachází automatická linka, již M – KOVO nezískala.

V průběhu řízení pak stavební úřad sepsal celou řadu dalších podkladů (protokoly z místního šetření, resp. kontrolní prohlídky, výzvy k předložení podkladů adresované společnosti M – KOVO či rozhodnutí o přerušení řízení). Z žádného z nich nevyplývá, že by stavební úřad samotnou linku podřazoval pod pojem stavebních úprav. Naopak, linku v průběhu řízení opakovaně označoval jako „technologii“ (např. v protokolech o prohlídkách v areálu M – KOVO).

Obec Rantířov přitom již v průběhu řízení o odstranění stavby (27. 5. 2021) podala vyjádření, ve kterém upozornila, že stavební úřad neřeší samotnou linku, ale jen související stavební úpravy. Tvrzení magistrátu, že z dalšího průběhu řízení muselo být „všem zřejmé“, co jeho stavební úřad projednává, tak není příliš přesvědčivé.

O tom, že instalace automatické linky byla „společně a nedělitelně“ spojena s provedením stavebních úprav budovy, se stavební úřad výslovně poprvé zmínil až v usnesení ze dne 3. 3. 2022, kterým původní řízení přerušil (protože po zásahu krajského soudu zahájil nové řízení pod sp. zn. MMJ/SÚ/3441/2022, již s přesněji vymezeným předmětem).

Kromě toho, že předmět řízení jako takový vymezil stavební úřad nejasně, je jeho kasační argumentace navíc ještě v příkrém rozporu s jeho vlastními dřívějšími stanovisky k povaze automatické linky.

V písemnosti ze dne 8. 3. 2021, magistrát sdělil obci Rantířov, že automatickou linku považuje pouze za provozní zařízení a jeho stavební úřad nemůže nařídit odstranění linky v řízení o odstranění

stavby (dokonce naznačil, že ani stavební úpravy „před instalací“ linky nevyžadují „opatření dle stavebního zákona“).

Ve vyjádření v řízení o žalobě ze dne 16. 11. 2021 (více než půl roku po zahájení původního řízení) pak magistrát na několika stránkách rozsáhle zdůvodňoval, proč nepovažuje automatickou linku za stavbu, resp. stavební úpravu, ale pouze za provozní zařízení. Dokonce uvedl, že instalace linky nevyžadovala ani souhlas stavebního úřadu se změnou užívání výrobní haly podle § 126 stavebního zákona (na to NSS upozornil již v rozsudku Rantířov I, bod 37).

Nejvyšší správní soud příliš nerozumí argumentaci jihlavského magistrátu. Stavební úpravy ve výrobní hale na pozemku v Rantířově společnost M – KOVO provedla nejprve bez povolení. O něj požádala až dodatečně. Stavební úřad magistrátu pak v roce 2016 rozhodl o dodatečném povolení stavby tvořené celkem pěti stavebními objekty (toto rozhodnutí následně zrušil krajský soud). Právě v tomto řízení o dodatečném povolení stavby ale M – KOVO předložila zmiňovanou projektovou dokumentaci vypracovanou v roce 2015, včetně podrobné dokumentace k automatické lince a jejím nejrůznějším částem. A stavební úřad právě v tomto řízení ověřil, že stavební úpravy ve výrobní hale již byly dokončeny a linka nainstalována, a to právě podle předložené projektové dokumentace.

O autorovi

obcasnikeu

Občasník.eu můžete kontaktovat prostřednictvím profilu v sociální síti

